

потъмнява, вие ставате нервенъ, недоволенъ, не можете да се контролирате. Следователно, ако съзнанието е постоянна, неизмѣнна мѣрка, може да се каже, че животътъ е съзнание. Но невъзможно е животътъ да се сравнява съ една непостоянна, измѣнлива величина, каквато е съзнанието. Художникъ нарисува една хубава картина и се радва на картината си. На какво се дължи неговата радостъ: на картината, или на друго нѣщо?

Може ли човѣкъ да се радва на предметъ, въ който нѣма никакъвъ животъ? Може ли да се радва на единъ скжпоцененъ камъкъ? — Не може да се радва човѣкъ нито на картина, нито на нѣкой скжпоцененъ камъкъ. Друго нѣщо предизвиква радостъта. Младъ момъкъ обича млада мома. Ако този момъкъ намѣри единъ скжпоцененъ камъкъ и го подари на своята възлюбена, той ще се радва. Радостъта му, обаче, не се дължи на скжпоценния камъкъ, а на това, че го е далъ на възлюбената си. Ако тя не сжществуаше, скжпоценниятъ камъкъ за него нѣмаше да има никаква цена.

И тъй, нека всѣки си отговори, въ какво се заключава неговиятъ животъ. Мислете върху този въпросъ. Спрете се специално върху думата животъ и наблюдавайте, какъ ще я почувствувате дълбоко въ себе си, съ какво е свързана тази дума у васъ. Не търсете, какво сж казали философитѣ, или ученитъ за живота. Важно е, какъ е поставена